

EEN ONTMOETING MET . . .

HEDI BOGAERS, BEELDEND KUNSTENAAR TE ZIERIKZEE.

Hedi Bogaers (foto: Redactie)

Hedi Bogaers werd in 1956 geboren in het Noord-Hollandse Laren. Ze woont en werkt sinds 1976 in Zierikzee. Zij heeft de opleiding plastische en ruimtelijke vormgeving gevolgd aan de Academie voor Beeldende Kunsten in Rotterdam. Ze is gehuwd met Leo Schults uit Zierikzee. In 1997 ontwierp ze in opdracht van de gemeente Schouwen-Duiveland de ambtsketen voor de nieuwe gemeente. Richard Fabery de Jonge, edelsmit uit Goes, voerde haar ontwerp in zilver uit.

„In 1997 werd ik door archivaris Huib Uil gevraagd, of ik de nieuwe ambtsketen zou willen ontwerpen. Hij kwam als vertegenwoordiger van de werkgroep, die de wensen ten aanzien van de keten op een rijtje had gezet.“ Archivaris Huib Uil vertelt desgevraagd: „De gemeente wilde een ontwerper, die hier ingeburgerd is en op de hoogte van het reilen en zeilen van de zaken op het eiland. We hadden zilversmid Richard Fabery de Jonge uit Goes al gevraagd voor de technische kant van de zaak. De keus was op hem gevallen, omdat hij al ervaring had met het maken van een ambtsketen voor de gemeente Noord-Beveland. Er komen bij het maken ervan diverse praktische aspecten om de hoek kijken, zoals het gewicht en de mogelijkheid tot het dragen van de keten. We kwamen tot de ontdekking, dat er behoefte was aan een scheppende hand om tot

een uitgebalanceerde uitvoering te komen. We wilden daarvoor een kunstenaar uit de buurt uitnodigen. De keuze viel op Hedi Bogaers, omdat zij in staat is om met verschillende technieken te werken. dat vonden wij een pluspunt.“

Hedi Bogaers werkt vanuit een christelijke motivatie. „Ik ben gelovig,“ vertelt ze, „op een gegeven moment heb ik uit het leven bepaalde conclusies getrokken. Ik voel me door Christus vrijgekocht, zonder enig juk. Vanuit die houding werk ik.“ De mens is voor haar de belangrijkste bron van inspiratie. „De mens als een uniek en tot zoveel in staat zijnd wezen. Goede kanten van het leven worden belicht maar ook kanten van het leven waar we soms liever de ogen voor zouden willen sluiten.“ In haar werk probeert ze evenwicht te vinden in zaken als recht en onrecht, strijd en overwinning, oorlog en vrede. Meestal werkt zij figuratief, maar als het concept om abstractie vraagt zal zij die zeker toepassen. Naast het beeldhouwen is ze ook gaan schilderen. Door

Strijd en overwinning

het schilderen ervaart zij dat de ruimtelijke dimensie die is komen te vervallen wordt gecompenseerd door de dimensie van de kleur. Haar visie als beeldhouwer is herkenbaar in haar schilderijen. Deze worden veelal getypeerd door grote monumentale, figuratieve vormen. Van de gemeente kreeg Hedi de opdracht om in ieder geval voor de thema's landbouw, visserij, recreatie en monumenten een symbool te ont-

Ontwerpen van de schakels zoals ze uitgevoerd zijn.

Visserij
Een net zoals gebruikt wordt voor de mosselvisserij omgeeft het eiland.

Monumenten
Een gedeelte van de monumentale Nieuwe Kerk in Zierikzee vormt het symbool voor de vele monumenten die het eiland rijk is.

Recreatie
In het water, rondom het eiland, een zeilboot. Op het land een gedeelte van een tent.

Natuur
Twee vissen, twee vogels en zaden. Symbool voor de natuur in het water, in de lucht en op het land.

werpen om in de keten te verwerken. Voor de rest was ze vrij om andere symbolen naar eigen inzicht te bedenken. „Je hebt eerst de beeldrager nodig, waar je je symbool op kwijt kan. Mijn idee was, om het water en het eiland weer te geven. Door het ontwerp, zoals ik het nu gemaakt heb, kon ik zowel in het gedeelte water, als op het gedeelte land mijn ideeën kwijt.

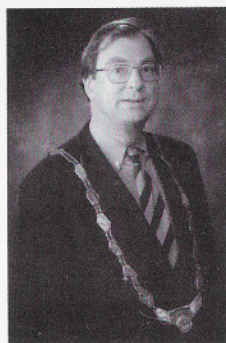
Ten grondslag aan het geheel ligt een ontwerp, waarbij twee gestileerde eilanden in elkaar grijpen. Hierop voortbordurend is de gedachte ontstaan, om de vorm te abstraheren en hierop het eiland met uitgewerkte symbolen in zijn totaliteit te projecteren. Om een harmonieuze keten te

ontwerpen zijn de schakels gespiegeld ten opzichte van elkaar. Het eiland in zijn oorspronkelijke vorm wordt gedragen aan de rechterzijde voor de toeschouwer, dat is de hartzijde van de drager. De schakels en verbindingsketting zijn van zilver. Het eiland werd door een stempeltechniek uit het zilver omhooggestuwd.“ Het ontwerp van de penning is door de gemeente zelf verzorgd, op de achterzijde is het koninklijk wapen afgebeeld, dit is een vast gegeven. De penninghouder is met de hand gemaakt door goudsmid K. van Dijk.

Bijzonder is, dat de penning uitneembaar is en daardoor keerbaar. De keten is door middel van een oxydatietechniek lichtgrijs en op sommige plaatsen zwart gemaakt om meer expressie aan het geheel te geven.

De symbolen, die de kunstenaar nader uitwerkte zijn: visserij, landbouw, monumenten, recreatie, natuur, mensen, bescherming, woonkernen (heden en verleden), werk en rust 1 en 2.

„Toen ik eenmaal aan het ontwerpen ging, was ik met ieder elementje in mijn element,“ aldus Hedi Bogaers. „Eigenlijk was dit mij op het lijf geschreven. Ik ben zeer verknocht aan Schouwen-Duiveland. In mijn jeugd bracht ik hier de vakanties door met mijn ouders. In 1976 ben ik zelfstandig in Zierikzee gaan wonen, omdat ik me hier thuis voelde. Nu hebben we een huis en een atelier dat precies aan onze wensen voldoet, dus zijn we heel tevreden.“ Hedi's echtgenoot is timmerman van origine, hoewel hij dat beroep niet meer uitoefent. „Leo helpt me bij van alles en nog wat, o.a. bij de grondvormen als basis voor uiteindelijke ontwerpen.“ Naast de beelden en schilderijen die ze maakt, ziet ze zichzelf steeds

Burgemeester J.J.P.M. Asselbergs met de nieuwe ambtsketen.
Foto: Eigendom Gemeente Schouwen-Duiveland

meer als ontwerpster van toegepaste kunstvoorwerpen en worden haar ontwerpen functioneel gemaakt. Onlangs maakte zij voor een dierenartsenpraktijk een zitbank van graniet met een bronzen sculptuur van een vrouw met een hond. „De opdrachten komen bijna altijd via via binnen, van mensen die werk van mij hebben gezien bij anderen. Ik werk al jaren samen met Maarten

Smit uit Brummen, die met heel veel liefde voor het vak brons giet.” Hedi Bogaers ervaart het als een uitdaging om vanuit een bepaald idee aan het werk te gaan en zodoende te ervaren, dat ze via allerlei omwegen uitkomt op een vorm, een beeld, die de lading van haar oorspronkelijke idee dekt.

Zierikzee, 4 februari 1998 B. Romijn - de Raat